

ЛЕВ ТОЛСТОЙ
ПТИЧКАТА
ИСТИНСКА СЛУЧКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, —

chitanka.info

Серьожа имаше имен ден и получи много и различни подаръци: и пумпалчета, и кончета и картинки. Но най-скъп от всички подаръци поднесе на Серьожа неговият чичо — мрежа да лови птици. Мрежата беше направена така, че към рамката имаше прикрепена дъсчица и мрежата беше отметната назад. Върху дъсчицата трябваше да се посипе семе и да се постави на двора. Ще долети птичката, ще кацне на дъсчицата, дъсчицата ще се преобърне и мрежата сама ще се захлупи. Зарадва се Серьожа, затече се при майка си да ѝ покаже мрежата. Майка му рече:

— Не е хубава играчката. За какво ти са птички? Защо ще ги мъчиш?

— Ще ги сложа в клетка. Те ще пеят и аз ще ги храня.

Намери Серьожа семе, посипа го върху дъсчицата и постави мрежата в градината. И все стоеше, чакаше да долетят птички. Но птиците се страхуваха от него и не прехвъркваха върху мрежата. Отиде Серьожа да обядва и остави мрежата. Погледна след обедата — мрежата се захлупила и под мрежата се мята птичка. Серьожа се зарадва, хвана птичката и я отнесе в къщи.

— Мамо! Гледай, аз хванах птичка, това сигурно е славей! И как тупка сърцето му!

Майка му рече:

— Това е щиглец. Внимавай, не го мъчи, или по-добре го пусни.

— Не, аз ще го храня и ще го поя.

Постави Серьожа щиглеца в клетка и два дни му слагаше семе, сипваше му вода и чистеше клетката. На третия ден той забрави щиглеца и не му смени водата. Майка му каза:

— Ето виждаш ли, че забрави своята птичка, по-добре я пусни.

— Не, аз няма да забравям, веднага ще туря вода и ще изчистя клетката.

Пъхна Серьожа ръката си в клетката, започна да я чисти, а щиглецът се изплаши, заблъска се в клетката. Серьожа изчисти клетката и отиде за вода. Майка му видя, че е забравил да затвори клетката и извика:

— Серьожа, затвори клетката, защото птичката ти ще излети и ще се убие!

Докато изрече това, щиглецът намери вратичката, зарадва се, разпери крилца и полетя през стаята към прозорчето, но не видя

стъклото, удари се в него и падна върху прозоречната дъска.

Дотърча Серьожа, взе птичката, отнесе я в клетката. Щиглецът беше още жив, но лежеше на гърдите си с отпуснати крилца и тежко дишаше. Серьожа гледа, гледа и започна да плаче.

— Мамо, какво да направя сега?

— Сега нищо не можеш да направиш.

Серьожа цял ден не се откъсна от клетката и все гледаше щиглеца, а щиглецът все така лежеше на гърдичките си и тежко и бързо дишаше. Когато Серьожа отиде да спи, щиглецът беше още жив. Серьожа дълго не можа да заспи, всеки път, щом затваряше очи, виждаше щиглеца, как лежи и диша. Сутринта, когато Серьожа се приближи до клетката, видя, че щиглецът вече лежи на гръбчето си, подвил краченца и вцепенен. Оттогава Серьожа никога не ловеше птици.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.